

Czy Szwecja „dystansuje się społecznie” bardziej niż inne kraje?

22 października 2020

Dane Google dotyczące mobilności sugerują, że Szwecja jest „zdystansowana społecznie” w mniejszym stopniu niż inne kraje.

Jak często podkreślają publikacje, takich gazet jak „New York Times”, Szwecja doświadczyła zgonów z powodu COVID-19 na wyższym poziomie, niż niektórzy z jej sąsiadów, którzy narzucili stosunkowo surowe lockdowny (obowiązkowe ogólnokrajowe kwarantanny), tak jak Dania.

Rzadko jednak wspomina się, iż liczba zgonów w Szwecji na milion osób jest na podobnym lub niższym poziomie, niż w wielu krajach, które wprowadziły surowe lockdowny. Na przykład od 18 października liczba zgonów na milion w Wielkiej Brytanii wynosiła 643 w Wielkiej Brytanii, a tylko 585 w Szwecji. W międzyczasie śmiertelność w Belgii wynosiła 897 na milion, a we Włoszech 606. Co więcej, podczas gdy liczba przypadków i zgonów rośnie w Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, Włoszech i Belgii, liczba zgonów w Szwecji najwyraźniej spada wypłaszczając się. Szwecja zgłosiła mniej niż dziesięć zgonów w ciągu ostatniego tygodnia.

Najwyraźniej ten trend podważa oficjalną narrację, zgodnie z którą w każdym kraju bez surowych obostrzeń, wskaźniki śmiertelności będą znacznie wyższe niż w krajach, które wprowadzają lockdowny.

Ta narracja zawiodła w przypadku Szwecji, a osoby popierające politykę lockdownów, próbowały wyjaśnić to zjawisko na inne sposoby. Po pierwsze, gęstość zaludnienia w Szwecji jest niższa, więc liczba zgonów na milion również będzie niższa. To twierdzenie pozostawia wiele do życzenia. Nowe badania

sugerują, że dane te, są w najlepszym przypadku niejednoznaczne w tej kwestii. Chociaż gęstość jest pewnego rodzaju czynnikiem, nie ma dowodów na to, iż jest ona tak znaczącym czynnikiem, w jakim byłaby konieczna do wyjaśnienia, dlaczego Szwecja radzi sobie lepiej, niż przykładowo Wielka Brytania i Hiszpania.

Inna teoria głosi, że Szwedzi dobrowolnie praktykowali dystans społeczny tak pilnie, iż wyjaśnia to oczywistą porażkę narracji o „przymusowych Lockdown’ach lub śmierci, w przypadku zrezygnowania z nich”.

Jak stwierdził jeden z reporterów z „Quartz”: „Obywatele podchodzą poważnie do swoich obowiązków. Mieszkańcy podkreślają, że praktykują dystans społeczny, osoby starsze są odizolowane, a rodziny przeważnie pozostają w domu, z wyjątkiem dzieci w szkole”.

Tak samo w artykule „MedPageToday”: „Szwedzi ogólnie zmienili swoje zachowanie w znacznym stopniu podczas pandemii, a praktyka dystansowania się społecznego i fizycznego w miejscach publicznych i w pracy jest szeroko rozpowszechniona”- jak powiedziała dr Maria Furberg, doktor, ekspert w dziedzinie chorób zakaźnych w Umea University Hospital w północno-wschodniej Szwecji”.

Tymczasem dane znów nie potwierdzają tych oświadczeń. Korzystając z danych Google Community Mobility Trends dowiadujemy się, że Szwecja stosowała znacznie mniejszy dystans społeczny niż kraje, w których obowiązują surowe obostrzenia.

Na przykład ilość czasu spędzonego w domu wzrosła do 30 procent w Wielkiej Brytanii, Hiszpanii i we Włoszech w najtrudniejszym okresie narodowej kwarantanny. Jednak w tym samym okresie, czas spędzony przez Szwedów w domu nigdy nie przekroczył 15%.

W międzyczasie spadek liczby osób pracujących w miejscu pracy

był zwykle stosunkowo niewielki w porównaniu z krajami, w których obowiązują bardziej rygorystyczne Lockdown'y i wyższe wskaźniki śmiertelności.

Podobne trendy odnajdujemy w rekreacji i handlu detalicznym:

A przy korzystaniu z komunikacji:

Autorstwo: Ryan McMaken

Tłumaczenie: MrEnigmatis

Źródło oryginalne: [Mises.org](https://mises.org)

Źródło polskie: MrEnigmatis.wordpress.com